

Index

Casa Milà - La Pedrera	2
L'arquitecte, Antoni Gaudí	4
La Pedrera a través del temps	5
La Pedrera, avui	12
La Pedrera, el far de la Fundació Catalunya La Pedrera	17

Casa Milà - La Pedrera

La Pedrera és la culminació de l'obra d'Antoni Gaudí, és l'edifici on va concentrar tots els seus coneixements de la forma més pura i coherent. Es tracta d'una obra d'art total.

Va ser la darrera obra civil de Gaudí i va suposar la ruptura amb els esquemes del seu temps tant per les innovacions constructives i funcionals com per les solucions ornamentals i decoratives.

La Pedrera és un resum genial de la natura, és aquí on Gaudí combina estètica i funcionalitat amb una clara inspiració en el món vegetal. L'arquitecte projecta un edifici totalment ondulat que bateja com un ésser viu. La Pedrera és, en definitiva, una obra mestra de la natura.

«La bellesa és la resplendor de la Veritat, i com que l'art és Bellesa, sense Veritat no hi ha art.»

Antoni Gaudí

La Casa Milà (1906-1912) és un edifici construït per l'arquitecte Antoni Gaudí per encàrrec de Pere Milà i Roser Segimon. Coneguda com "La Pedrera" pel seu feréstec aspecte exterior, semblant al d'una pedrera a cel obert, va ser la residència de la família Milà. El matrimoni va ocupar-ne el pis principal i va llogar la resta d'habitatsges.

La seva singularitat i el seu valor patrimonial i artístic queden àmpliament acreditats quan s'inclou en el catàleg del Patrimoni Artístic de la ciutat de Barcelona el 1962, amb la declaració com a Monument històrico-artístic d'Interès Nacional per part del Govern espanyol l'any 1969, i la UNESCO l'inscriu com a Bé Cultural del Patrimoni Mundial el 1984, pel seu valor universal excepcional.

«Quan l'edifici té simplement el que li cal amb els mitjans disponibles, té caràcter, o té dignitat, que és el mateix.»

Antoni Gaudí

L'arquitecte, Antoni Gaudí

Antoni Gaudí i Cornet (1852-1926) és un dels arquitectes més reconeguts internacionalment, ja que ha transcendit el seu temps i els diferents estils arquitectònics.

La seva obra, original en els plantejaments, s'inscriu en ple desenvolupament del Modernisme a la Catalunya del segle XX.

Únic, singular i inclassificable. La vida d'Antoni Gaudí va estar marcada per una observació atenta de la natura i per la recerca constant de la racionalitat en les formes, amb la intenció d'extreure'n tot el potencial i la utilitat en la construcció.

Intuïtiu, reflexiu, tenaç i perfeccionista, amb un gran esperit innovador, Gaudí va construir La Pedrera amb una clara voluntat de reconèixer-hi les formes naturals.

«Les meves idees són d'una lògica indisputable; l'únic que em fa dubtar és que no s'han aplicat anteriorment.»

Antoni Gaudí

La Pedrera a través del temps

En la plenitud professional, després d'haver aconseguit un estil propi i independent respecte als estils històrics, Antoni Gaudí va projectar la que es convertiria en la seva darrera obra civil i, alhora, en una de les més innovadores: la Casa Milà (1906-1912).

Al llarg dels anys l'edifici ha allotjat hostes distingits, un parell d'hotels, la seu d'un consolat, un bingo, despatxos d'empreses, botigues i, fins i tot, un príncep i el seu seguici.

La valoració de l'obra de Gaudí, i en conseqüència de La Pedrera, ha variat al llarg del temps: va passar de la polèmica a la desídia, fins a arribar a l'admiració i la posada en valor total d'una obra cabdal de l'arquitectura.

«Jo tinc aquesta qualitat de sentir, de veure l'espai perquè sóc fill de calderer. El calderer és un home que d'una superfície fa un volum; veu l'espai abans de començar a treballar.»

Antoni Gaudí

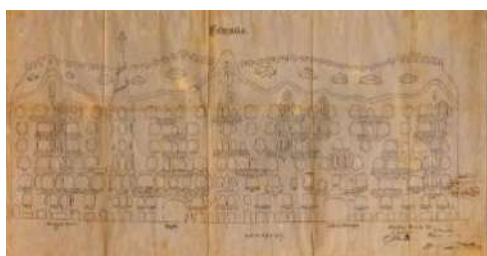

Pere Milà i Camps (Barcelona, 1873-1940) i Rosario Segimon i Artells (Reus, 1871 – Barcelona, 1964) es casen i compren una casa a Passeig de Gràcia. Encarreguen a l'arquitecte **Antoni Gaudí**, que en aquell moment té 54 anys, la construcció de la nova residència, amb la intenció d'ocupar-ne el pis principal i llogar la resta d'habitatges.

1925

© Arxiu Fundació Catalunya La Pedrera

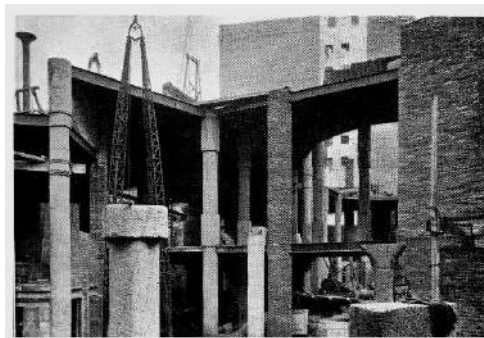
© Arxiu Càtedra Gaudí

1926

Es presenten a l'Ajuntament de Barcelona els plànols del projecte, signats per **Antoni Gaudí**, i se sol·licita el permís d'obra.

Comencen les obres per a construir La Pedrera.

1906

© Arxiu Fundació Catalunya La Pedrera

© Arxiu Dr. Comas

1907

L'Ajuntament de Barcelona posa una multa als propietaris perquè un dels pilars de la façana ocupa una part de la vorera del passeig de Gràcia.

L'Ajuntament de Barcelona obre un expedient perquè l'edifici excedeix el volum de construcció permès. S'obliga els propietaris a la legalització, mitjançant el pagament d'una multa de 100.000 pessetes, o bé a l'enderrocament de les golfes i el terrat.

1908

© Càtedra Gaudí. UPC.

1909

La Comissió de l'Eixample certifica que l'edifici té caràcter monumental i no ha d'ajustar-se estrictament a les ordenances municipals.

Finalment es concedeix el permís d'obra.

1910

© Arxiu Ajuntament de Barcelona

1911

S'obté el permís de l'Ajuntament de Barcelona per poder habitar el pis principal. Els Milà s'hi traslladen.

© Arxiu Ajuntament de Barcelona

Gaudí finalitza La Pedrera i entrega l'edifici als senyors Milà

1912

© Col. Roisin / Institut d'Estudis Fotogràfics de Catalunya

1912

La singular estructura de l'edifici i la relació entre Gaudí i Milà són objecte d'acudits publicats en revistes satíriques de l'època.

©Arxiu Històric de la Ciutat de Barcelona.
Bru-Net El Diluvio.

Rosario Segimon, vídua des de fa sis anys, ven l'edifici a la immobiliària Provença, però continua vivint al pis principal fins a la mort, l'any 1964, als 93 anys.

1946

© Goldner, París

1953

La Immobiliària Provença encarrega a l'arquitecte Francisco Juan Barba Corsini la construcció de tretze apartaments a les golfes de l'edifici, i també la transformació del primer pis del carrer de Provença en quatre apartaments de 100 m² cadascun.

Autor: Xavier Miserachs

1962

La Pedrera s'inclou en el Catàleg del patrimoni artístic de la ciutat de Barcelona. Es tracta del primer inventari que redacta l'Estat espanyol per tal de tenir cura de la conservació dels monuments de la ciutat (Categoria A/Cap.1.).

La UNESCO la inscriu com a Bé cultural del patrimoni mundial pel seu valor universal excepcional (ref. 320bis.).

1984

1986

Caixa Catalunya compra l'edifici a la Immobiliària Provença.

S'obre a la visita el terrat de La Pedrera, fins aquell moment inaccessible per al públic. Es comencen les obres de restauració, que duraran deu anys, per convertir la Casa Milà en un centre cultural obert a tothom.

1987

© Arxiu Fundació Catalunya La Pedrera

La Pedrera participa en les celebracions de l'Any Internacional Gaudí amb l'exposició *Gaudí. Art i disseny*.

La Fundació Catalunya La Pedrera neix l'1 de gener per respondre a una nova realitat social, i fer-ho amb una nova visió. La Pedrera és, des que es constitueix l'entitat, la seu de la Fundació Catalunya La Pedrera, que destina els ingressos generats a projectes socials, ambientals, educatius i culturals.

1996

Finalitzen les obres de restauració de tot l'edifici.

Es lliura simbòlicament La Pedrera a la ciutat el 27 juny, amb el lema «Per Barcelona no donem un gra de sorra sinó tota una Pedrera».

1997

La Generalitat de Catalunya atorga el Premi Nacional de Cultura, dins l'apartat Patrimoni Cultural, a la restauració de les golfes i el terrat de La Pedrera.

2002

2006

S'inaugura la reforma de l'Espai Gaudí (a les golfes) com a centre d'interpretació de la vida i l'obra d'Antoni Gaudí, amb una especial atenció a La Pedrera.

2013

Ultima restauració integral de la façana principal de La Pedrera.

2014

Reparació del pati de les Papallones (Carrer Provença)

2018

La Pedrera incorpora novetats a la visita per fer-la més suggestiva i per reforçar la inspiració de Gaudí en la natura.

2021

Per conèixer més al detall la cronologia de La Pedrera, visiteu lapedrera.cat

La Pedrera, avui

Actualment La Pedrera és la seu de la Fundació Catalunya La Pedrera, alhora que manté la seva funció inicial d'edifici d'habitatges de lloguer residencials.

«Cal alternar la reflexió i l'acció, que es complementen i corregeixen l'una a l'altra.»

Antoni Gaudí

A La Pedrera hi trobem, avui, cinc tipus d'usos:

- Us turístic: edifici obert al públic per a visites diürnes i nocturnes.
- Us cultural i social: centre cultural que acull exposicions, conferències i activitats.
- Us residencial: encara hi ha habitatges de lloguer residencials.
- Us administratiu: seu de la Fundació Catalunya La Pedrera.
- Us comercial: lloguer d'espais, despatxos d'empreses i botigues a la planta baixa.

Es tracta de l'únic edifici al món que compatibilitza aquestes cinc prestacions, sense perdre, malgrat el pas del temps, la seva essència i singularitat: la finalitat per a la qual es va construir.

Les mateixes entrades i sortides de La Pedrera s'utilitzen per a totes les funcions de l'edifici, i els espais més visitats es troben als pisos superiors, amb petits ascensors i escales per pujar i baixar.

La Fundació treballa per compatibilitzar tots els usos amb la gran afluència de visitants, tot mantenint el nivell de qualitat de la visita òptim i la conservació d'un patrimoni mundial de primer ordre.

La visita a La Pedrera

Un cop dins La Pedrera, tenim la sensació que l'arquitecte ha deixat parlar la natura en el seu estat més pur: columnes que són troncs de palmera; els sostres de guix que són coves amb estalactites blanques; el ferro forjat que és la fossilització de vegetació antiquíssima, etc.

«El gran llibre, sempre obert i que cal esforçar-se a llegir, és el de la natura»,

Antoni Gaudí

L'interior de les golfes és la panxa d'una gran balena, en sentim la respiració i el batec del seu cor; la coberta metàl·lica de l'escala del pati de Provença, que puja fins al principal, és la immensa ala d'un insecte que emprèn un vol de color; el terrat és viu, els badalots representen activament els quatre elements de la natura.

La Pedrera, una experiència suggestiva

La Fundació Catalunya La Pedrera crea una visita que fa que de l'experiència a La Pedrera una vivència suggestiva gràcies a projeccions, efectes de so, una il·luminació dinàmica i gràfiques que aporten una visió gaudiniana de la natura. En definitiva, una visita renovada que fa que La Pedrera cobri vida.

La immersió en l'imaginari natural de Gaudí comença ja a la planta baixa, al pati de Provença, on la coberta de l'escala és com una immensa ala d'insecte que es mou, batega i emprèn un vol de color.

A La Pedrera, els patis són un espai on tot cobra vida. Les parets són un autèntic espectacle de formes, llum i colors que contrasten amb la sobrietat de la façana.

El color l'aporten les pintures murals que els decoren, amb motius principalment florals, que també es poden trobar als sostres i a les parets laterals dels dos vestíbuls d'accés i a l'escala principal, amb diverses escenes de referències mitològiques i naturals.

Lot a La Pedrera al·ludeix a la inspiració natural. Per això un dels llocs més rellevants són **les golfes**, que es poden interpretar com un gran esquelet d'animal, on el visitant queda engolit.

L'àtic de la balena, a les golfes, és un espai museístic únic. Ofereix una visió àmplia de l'obra de l'arquitecte.

El **terrat dels guerrers**, un dels més singulars de la història de l'arquitectura amb les seves formes oníriques, és un compendi d'emergències naturals, més pètries o més vegetals, segons com es miri.

El terrat es conforma com una gran orografia natural. Els badalots, grans elements escultòrics que protegeixen les escales que pugen al terrat, són l'expressió d'una natura antiga. Aquestes figures expressen els quatre elements que conformen la natura: la terra, l'aigua, l'aire i el foc, i es mostren al visitant a través de la seva sorprenent estructura i sonorització.

La visita a La Pedrera segueix amb **El Pis dels veïns** que recrea l'habitatge i vida d'una família burgesa barcelonina del primer terç del segle XX.

La **El pis de la família Milà** de La Pedrera està situada a la planta principal, antiga residència i visitable sempre que hi ha una mostra exposada.

La visita acaba al **pati de les flors**, que de manera similar al **pati de les papallones**, està estructurat a partir de columnes i gran finestrals. Les façanes dels patis destaquen per detalls artesanals com les baranes de ferro forjat i per les pintures murals naturalistes.

La Pedrera, el far de la Fundació Catalunya La Pedrera

La Pedrera és la seu i el principal equipament que gestiona la Fundació Catalunya La Pedrera, una fundació privada i independent que destina tots els recursos generats per les seves activitats a projectes socials, mediambientals, educatius i culturals..

La Fundació Catalunya La Pedrera neix al 2013 i entre les seves prioritats hi ha la creació d'ocupació per a persones amb discapacitat o en risc d'exclusivitat social, ajudar les persones grans a millorar la qualitat de vida, acompanyar els infants i adolescents a assolir l'èxit educatiu, contribuir a tenir els científics més ben preparats, innovar en l'educació per fomentar la creativitat i la imaginació, conservar espais naturals de gran valor social, promoure bons hàbits perquè tothom mengi millor, impulsar els artistes i joves a desenvolupar talent creatiu o compartir amb la societat el patrimoni cultural.

La Fundació treballa en cinc grans línies de treball: impuls social, cultura, territori i medi ambient, coneixement i recerca i alimentació.

Però l'acció transformadora de la Fundació s'estén de manera intensa per tot el territori, no només a La Pedrera: en els equipaments culturals i mediambientals com Món Sant Benet, MónNatura Pirineus o MónNatura Delta de l'Ebre, i també en els EspaiSocials o en els espais naturals que gestiona.

Per a més informació, contacteu amb:

Premsa Fundació Catalunya La Pedrera

Tel. 93 214 25 39

premsa@fcatalunyalapedrera.com

www.fundaciocatalunya-lapedrera.com

www.lapedrera.com